

РЕШЕНИЕ

№ 2227

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6776** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.7 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент.

Образувано по жалба на Н. Т. от Република Турция, чрез адвокат Г. Г. срещу Решение № 32-210623/24.06.2022г. на директора на ТД Митница – Б., с което на основание чл.7, §.1, б. „а и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е постановено временно задържане на парични средства в размер на 994 285 евро, за срок от 30 дни, считано от 18.06.2023г.

Жалбоподателят в жалбата, съдебно заседание и писмени бележки излага подробни съображения за незаконосъобразност на решението – за липса на компетентност на органа, издал акта, за неспазване на установената форма, за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, за противоречие с материалноправните разпоредби, за недобросъвестно поведение от страна на митнически служител спрямо жалбоподателя, който го принуждава да попълни валутна декларация, при положение, че няма да напуска страната, въвежда в системата на АМ грешни данни, които използва отново като основание за задържането на паричните средства. В заключение иска съдът да отмени като незаконосъобразен обжалвания административен акт. Претендира разноси по списък.

Ответникът – Директор на ТД Митница Б., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли и да постанови решение, с което да потвърди акта. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение на другата страна. Излага подробни съображения в писмени бележки.

Съдът като разгледа събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, намира за установено от фактическа следното:

На 11.06.2022 г., в 20.40 часа, на трасе „Изходящи леки автомобили и автобуси“ на митнически пункт (МП) „Капитан А.“, пристигнал автобус от Р.Румъния за Р.Турция, в който като пътник пътувал жалбоподателя Н. Т.. Била извършена митническа проверка на автобуса, багажа на водача и пътниците, при която бил открит тайник пред задната дясна гума, в който били открити укрити и недекларирани 34 броя прозрачни плоестиленови плика, съдържащи банкноти евро в общ размер на 1 000 285 евро. При запитване от митническите инспектори на кого принадлежат, Н. Т. заявил, че са негови. На основание чл.16, ал.1, т.5 от ЗМ му било поискано писмено обяснение, в което той обяснил, че донесъл парите от Румъния. За извършената митническа проверка бил съставен Протокол № 22BG001015M001468/11.06.2022г. На Н. Т. бил съставен АУАН за нарушение по чл.18, ал.3 във връзка с чл.11а, ал.1 от Валутния закон (л.46-49 по делото), а разследващият митнически инспектор от отдел „Митническо разузнаване и разследване“ към ТД Митница Б., на основание чл.235 от НПК образувал Бързо производство срещу Н. Т. за престъпление по чл.251, ал.1, вр. с чл.20, ал.2 от НК. Наказателното производство НОХД 3356/2022г. по описа на РС Свиленград, приключило с определение от 15.06.2022г. (л.16 и сл. по делото), с което е одобрено споразумение по чл.382, ал.7 от НПК, с което подсъдимите, единият от които жалбоподателят, се признават за виновни по повдигнатите обвинения за съответните престъпления, като Н. Т. за деяние, представляващо неизпълнение на задължението да декларира пред митническите органи писмено във валутна митническа декларация парични средства – сума в размер на 1 000 285 евро, с обща легова равностойност 1 956 387, 41 лв., пренасяни през границата на страната, външна на ЕС – престъпление по чл.251, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК и са условно осъдени. Съдът е постановил веществените доказателства по делото - паричните средства в посочения размер, находящи се на съхранение в ТД Митница Б. на отговорно пазене и съхранение на МП „Капитан А.“, да се върнат на собственика или на правоимащото лице, от което са предадени или упълномощено от него лице.

След приключване на наказателното производство, на 18.06.2022г. Н. Т. се явил на МП „Капитан А.“, за да му бъде върната горепосочената сума. Съгласно приложен на л.21 по делото приемо-предавателен протокол сумата от 1 000 285 евро била предадена на Н. Т.. След това, според тезата на ответника, поради желанието на Н. Т. да пренесе паричните средства в посока Р Турция, през МП „Капитан А.“, му е предоставена за попълване декларация за парични средства.

Н. Т. попълнил декларация по чл.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, посочвайки себе си като собственик и предвиден получател на паричните средства в размер на 994 285 евро, като разликата от 6 000 евро се дължала на възникнали текущи разходи. В декларацията е отбелязано, че икономическият произход на средствата е от „Печалби от труд“, в графата за предназначение е посочено „Разходи“ за труд“. Посочено е, че Германия е държавата на първо заминаване на паричните средства, а Турция е крайното местоназначение. По делото се изиска и представи декларацията заедно със саморъчно попълнената от жалбоподателя част (л.190-192 по делото), тъй като се установява, че по процедура въз основа на данните по нея и паспорта на декларатора, служителят на МП е направил съответните отметки в декларация на компютър, която

разпечатва и предявява за подпис на декларатора. В саморъчно попълнената декларация като държава на първо заминаване е посочена РБългария, а РТурция като държава на крайно местоназначение.

Поради съмнения за произхода на паричните средства, същите са задържани с разписка № 22000737/18.06.2022г. (л.89 по делото) и е изготвена Докладна записка с рег.№ 32-101541 от 20.06.2022г. до директора на ТД Митница Б. (л.85).

С уведомление от 18.06.2022г. (л.88 по делото) ръководител звено на МП „Капитан А.“ е поискал от жалбоподателя да се яви в работно време в административната сграда на ТД Митница Б. за изясняване на произхода на задържаните парични средства и издаване на решение, като е посочено, че същите са задържани на основание Регламент (ЕС) 2018/1672, чл.7, т.1, „б“, с разписка от 18.06.2022г.

Във връзка с уведомлението на 24.06.2022г., в ТД Митница Б. Н. Т. с молба (л.24 и следващите по делото) е представил договор за строителство, сключен на 20.01.2022г. в [населено място], Турция, като посочва, че декларираните от него пред българската митница парични средства са му предоставени на основание поет от него ангажимент за строителство на сграда в Република Германия. Поради невъзможност да изпълни задълженията си по договора в срок, предприел действия по пренасяне на валутата към Турция, с цел тя да бъде върната на възложителя, съгласно уговореното в договора. Уведомява, че сключването на договор за строителство от негова страна било опит за предприемачество, което не се осъществило заради поскъпване на цената на парцелите в Германия и затруднената икономическа обстановка в Европа поради войната в У.. Невъзможността му в уговорения по договора срок да изпълни ангажиментите си по него, го задължавала да върне обратно на възложителя получената сума. Прилага извлечения от банкови сметки на фирмата възложител по договора, в случай че се събира информация за финансовите възможности на съконтрагента по договора за строителство, със седалище в [населено място], Турция (л.122 и сл. по делото). Посочва, че задържането на сумата по декларацията го поставя в невъзможност да върне парите в срок, за което ще понесе неустойка и иска да се разпреди връщане на временно задържаната сума и че вече понесъл своята наказателна отговорност, като моли да не бъде санкциониран два пъти. Съгласно приложения договор на жалбоподателя като строител-предприемач е възложено изграждане на двуетажна еднофамилна сграда, с посочени характеристики и посочване, че имотът ще се намира в Р., Германия, като се сочи че за сградата имало изготвен предварителен проект, част от договора (не е приложен). Срокът за започване на строителните дейности на обекта е в срок до 6 месеца, а за завършване в цялост на обекта, в срок от 1 година от подписване. Общата цена за изграждане на обекта е 1 000 000 евро и цялата цена се изплаща в брой от възложителя на строителя към момента на подписване на договора и същият служи като доказателство за получената от строителя сума. Съгласно клауза в договора, ако строителят не започне строителните дейности в 6 месечен срок от подписване на договора, той се разваля по право и строителят дължи връщане на цената от 1 000 000 евро на възложителя. Н. Т. твърди, че поради невъзможност да изпълни задълженията си по договора в срок, предприел действия по пренасяне на валутата към Турция, за да я върне на възложителя, съгласно уговореното в договора.

Последвало е обжалваното Решение № 32-210623/24.06.2022г. на Директора на ТД Митница – Б. (л.30-32 по делото), с което на основание чл. 7, §. 1, б. „а“ и б., „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е задържал парични средства в общ размер на 994 285 евро,

от Н. Т., за срок от 30 дни, считано от 18.06.2022 г. В решението са изложени съображения, че в случая намира приложение Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на съвета от 23.10.2018 г., относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005, въвеждащ правила за движението на парични средства, които се внасят или изнасят от Съюза, с цел да се ограничи опасността при движението на парични средства за незаконни цели, представляващи заплаха за финансовата система и пазар разпоредбите и цели, които могат да представляват заплаха за финансовата система и вътрешния пазар и като допълнение на разпоредбите, определени в Директива (ЕС) 2015/849 на ЕП и Съвета за предотвратяване използването на финансовата система а целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Позовава се на това, че в Директива (ЕС) 2015/849 са посочени и описани редица престъпни дейности, приходите от които често се пренасят през външните граници на Съюза с цел да бъдат използвани за изпиране на пари или за финансиране на тероризма. Предвид това, съгласно съображение 12) и 20) на Регламент (ЕС) 2018/1672, митническите органи на държавите членки са определени за компетентни органи, които упражняват контрол върху паричните средства пред външните граници на Съюза. Решаващият орган посочва подаването на декларация като основен инструмент за контролиране на паричните средства, като съгласно чл.3, §1 от Регламент (ЕС) 2018/1672, задължението за деклариране на парични средства не се счита за изпълнено, ако предоставената информация е невярна или непълна, или ако паричните средства не се предоставят на разположение за контрол. Временното задържане на парични средства, се обосновава по съображение 28) на Регламент (ЕС) 2018/1672, когато има признаци за престъпна дейност по смисъла на чл. 2, § 1, буква „й“ от същия Регламент (ЕС) 2018/1672

В конкретния случай издателят на акта, посочва, че от наличните данни по преписката може да се направи извод, че информацията, предоставена в декларацията е невярна и непълна и са налице основателни съмнения, че пренасяните парични средства може да са свързани с престъпна дейност по чл.3, т.4, б.„г“ и „е“ от Директива (ЕС), 2015/849, тъй като информацията, съдържаща се в подадената на 18.06.2022г. декларация от Н. Т. противоречи на наличните данни, с които митническите органи разполагат и е житейски нелогична. Излага аргументите си за това: 1.Н. Т. е посочил себе си като приносител и собственик на парични средства, като техния произход е от трудова дейност, а получател е пак това лице и предназначението им е разходи за труд. От наличната информация за презграничните пътувания на лицето, на органа е известно, че той многократно е преминавал държавната граница на Р.България и неведнъж се е идентифицирал като шофьор на автобус, превозващ пътници. В съдебното производство по НОХД № 3356/2022г. по описа на Районен съд – Свиленград, лицето е посочило, че е пенсионер, което според ответника контрастира със значителния размер на декларираните средства, както и е налице разминаване между заявеното предназначение на паричните средства – Разходи за труд, от наличните данни, с които митническите органи разполагат. Следващото противоречие е че Т. посочва, че средствата са транспортирани от начална точка Германия, с начална дата 18.06.2022г. с превозно средство с конкретен рег. №, а в обяснение при съставяне на АУАН на 12.06.2022г. Н. Т. е посочил, че паричните средства е донесъл от Румъния. Административният орган се позовава на това, че в хода на разследването са събрани безспорни данни, че на 11.06.2022г. в 20:15 ч., лицето като пешеходец е влязъл в

РБългария през ГКПП Капитан А., като 25 минути по късно, в 20:40 ч. е опитал да пренесе въпросната валута в размер на 1 000 285 евро, като я укрие в тайник. Това оборвало твърдението му, че паричните средства е взел от РРумъния и повдига сериозни съмнения за движението на паричните средства. Оборват се твърденията за предприемаческа инициатива и че по договора за строителство са му платени средствата, които искал да върне на възложителя поради неизпълнение на ангажимента по договора, което противоречи на заявеното в декларация за паричните средства, че е крайният получател на паричните средства. Повдига се и въпроса, след като сумата е била изплатена в брой на Н. Т. при сключването на договора на 20.01.2022г., в [населено място], как тя е била пренесена на територията на Съюза. При тези обстоятелства според административния орган може да се направи обоснован извод, че данните в подадената декларация за паричните средства от Н. Т. не отговарят на обективната истина, респективно задължението за деклариране по чл.3, § 1 от Регламент (ЕС) 2018/1672 не е било изпълнено. Наред с това прави и извод, че е налице прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, собствеността на паричните средства, което създава съмнения, че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Предвид това е прието, че с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, е налице необходимост паричните средства да бъдат временно задържани, по реда на Регламент (ЕС) 2018/1672, до времето, необходимо компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшното им задържане, но за не повече от 30 дни, считано от 18.06.2022г., когато паричните средства действително са били задържани от лицето.

Решението е връчено на адресата на 28.06.2022г. Подадена е жалба до съда на 01.07.2022г.

По делото като писмени доказателства са представени административната преписка по издаване на решението, заповеди относно компетентност на митническите органи, справки относно пътувания на жалбоподателя, кореспонденция с други органи и прокуратурата и други, предмет на обсъждане в правните изводи.

По делото са разпитани свидетелите: И. А. Д., Н. П. П., М. Д. В., К. Т. Т. Д. и А. Г. Г.

Свидетелят Д. (л.201 и сл.), който бил извикан за преводач на жалбоподателя, с турски език, на датата 18.06.2022г. на МП „Капитан А.“, дава сведения относно връщането на средствата в пункта, попълването на декларацията от жалбоподателя и намеренията му. Разказва, че към края на броенето на валутата в пункта, подписал протокол за връщане на парите, като преди да му върнат парите влязъл началник смяна Н. П., който казал на Н. да попълни декларация, за което отишли на будка със служителка, която му дала празен формуляр на декларация. На свидетеля бе предявена декларацията, собственоръчно подписана от жалбоподателя. Според Д. във формуляра имало отбелязване – „за излизане от ЕС“, което било чекнато. В този момент се сетил, че жалбоподателят при броенето на парите му споделил, че няма намерение да излиза от страната, иска да остане в С., при което началникът му се сопнал, че ако не попълни декларацията няма да си вземе парите. След повторно запитване жалбоподателят му казал, че вечерта щял да остане в С., при което запитал началника какво да пише и той му казал предвид дали знае

откъде са парите, да пише България страна, крайна цел Р.Турция, а за транзит „неприложимо“. Жалбоподателят се съгласил да бъде, както е казал митничарят. Помогнал му с попълването на декларацията, която Н. Т. подписал. Върнал се на гишето и там служителката му дала още нещо да подпише, бланка, почти празен лист, за която му казали, че е същата декларация, не е нещо важно. След това подписали протокола за връщане и отишли в сградата при валутата, където началникът П. обяснявал на адвокат Г., че парите трябва да се задържат отново и не може да си ги получи, от което жалбоподателят останал изненадан. При предявяване на саморъчната декларация свидетелят потвърждава, че това е писал, според отговора на жалбоподател Отбелязването на л.2 от декларацията за икономически произход и предназначение на средствата отбелязал печалби от труд и разходи за труд. Жалбоподателят му казал, че имал инициатива да се занимава със строителен бизнес в Германия, взел пари за построяване на сграда, като заради ковид пандемията и войната в У. бизнес плановете му пропаднали и не успял да го реализира този бизнес план. Записал печалби от труд - предприемачество. Предназначението на парите било, предвид, че не е успял да реализира намеренията си, да изразходва парите, разходи за неустойки и неуспешно начинание, да се разплати с контрагенти по договор за строителство и за покриване на загуби за своята инвестиционна дейност – затова писал разходи за труд - инвестиционна дейност. На въпрос за информация за произход и предназначението на парите, свидетелят отговаря, че жалбоподателят му казал, че е мислел да ги инвестира в Германия, но тъй като му се провалили бизнес плановете, минал през Румъния, където престоял известно време при приятелка и оттам тръгнал за Турция. Свидетелят пояснява, че адвокат Г. присъствал на броене на парите, при декларирането бил само той преводачът и жалбоподателят, а адвокат Г. останал при парите. При попълване на графите се допитвал до началник смяната Н. П., който му дал отговор за транзита, във връзка с изразеното от жалбоподателя, че вечерта има намерение да остане в С., като не го е питал дали утре или в друг ден ще ходи в Турция, просто му споделил, че ще остане тук вечерта. Служителката му казала, че няма декларация на турски език и накрая му дала тази полупразна бланка - съдът предяви разпечатката от компютър декларация като свидетелят пояснява, че в графа „първо заминаване“, където е написано Германия – първата страница, посочва, че такова нещо жалбоподателят не му е казал и не са писали изрично, че парите идват от Германия. По отношение на прил.1, част 1, където в графа 3 „Транспортни данни“, които са записани печатно, свидетелят заявява, че не ги е виждал. Според свидетеля жалбоподателят се е разписал върху празна бланка, вероятно е била попълнена на компютър и му е дадено това, което се подписва на ръка. Единственото от негова страна е попълнено подписът и саморъчно име от жалбоподателя. Казал му, че е имал намерение да строи в Германия само, не му е казал, че транзитно пренася пари през България и не му е казал, че парите са предназначени за Турция, не му е казал „ще ги нося в Турция“, а че са предназначени за връщане на тези, от които ги е взел. Датата на заминаване от България за Турция 18.06.22г. – това било същият ден, когато трябвало да си получи парите, дата на заминаване 18.06.22г., дата

на пристигане 18.06.22г., дата на транзит 18.06.22г.

Свидетелят П. (л.254 и сл. по делото), известен му е случая на 18.06.22г., когато е бил ръководител на звено - началник смяна на МП „Капитан А.“. Около 10,30 часа сутринта, по време на дежурството му МОЛ К. Т. дошла при него и му казала, че съдът връща малко над милион евро на две лица, за които знаел при първото задържане, когато също бил дежурен. Уведомил зам. директора на ТД С. М. и началника на МП „Капитан А.“ Г. Г., както му били разпоредили предварително при връщане на такъв тип парични средства за по-нататъшни разпореждания. Докладвал и след това Г. устно разпоредил какво да се случва по-нататък. След като МОЛ Т. върнала паричните средства на лицата му позвънила, като в този момент те вече били сложили парите в пътна чанта и закарали в автомобила им, който е между влизачи и излизачи леки авомобили на МП, видно от камерите на митническия пункт. Отишъл при лицата, едно от тях - Н. Т.. В присъствието на адвоката на лицето Т. - г-н Г. и преводача, те заявили ясно— чрез преводача, намерението си, да изнесат парчните средства към Турция, след което ги насочил към гише на влизачи автомобили на МП, на което работи митническия служител М. В. да пуснат валутна декларация, както е по закон за парични средства, които изнасят от територия на общността. Като попълнили валутната си декларация и били извършени всички заверки по надлежния ред, съобщил на лицата, както предварително му било разпоредено от началника на пункта, че паричните средства ще бъдат задържани отново за доказване на произхода им и издаване на решение по отношение на средствата. След това се задържали средствата. Разликата от 6000 евро между върнатите средства и декларираните се дължи на разходи за преводаческа и адвокатска дейност по отношение на самото лице, които е следвало да плати. По сведения на този свидетел присъствал до момента, в който отвел лицето до служителката В., на която казал, че лицето трябва да попълни валутна декларация за напускащите парични средства от България, след което тя започнала комуникация и да обработва валутната декларация с лицето, на което са върнати паричните средства, в присъствието на адвоката и преводача на лицето. По отношение на двата екземпляра на декларацията, това което му е известно, че лицето попълва валутна декларация на книжен носител, след това се дава самата валутна декларация на книжен носител на митническия служител, той я обработва в митническата система и дава на лицето обработена валутна декларация от митническата система. Отрича да е давал указания на преводача и адвоката на лицето какво да попълва във валутната декларация. Не се е запознал със съдържанието на декларацията, която попълва лицето с помощта на преводача, а колегата В., когато декларацията била оставена бил някъде по митническия пункт, занимавал се с оперативна работа. На въпрос на жалбоподателя пояснява, че извън помещението, където били преброени парите при връщане, лицата му заявили (чрез адвоката), че ще напуснат територията на страната с паричните средства пред него и след това той им казал да попълнят декларация и ги завел до будката за попълване на декларация. Не били му съобщили за нередности при попълване на декларацията. На лицето била дадена декларация на български език по желание на адвоката. На въпрос, след като са дадени указания от

началниците му да задържи парите, защо се наложило попълване на декларацията, отговаря че се налагало от закона попълването, от желанието на лицата въпросната валута да напусне територията на страната – самите те пожелали, чрез изявление на адвоката, при намерение за напускане територията на страната, в посока Турция, да подадат валутна декларация. Това желание за попълване било заявено близо до автомобила, с който пътували лицата. Пояснява, че по отношение на парични средства, които напускат митницата трябва да заявят това обстоятелство пред митнически служител, който работи по линия подаване на валутните декларации. Самото връщане на паричните средства и там където се намирал автомобила било на около 100 м от гишето, а лицата са – адвокатът, преводачът, лицето на което е задържана сумата и още 2-3 лица с него, като адвокатът в нито един момент от цялата комуникация и присъствие на лицето не се е отделял на повече от метър от лицето – заявяват желанието си да напусне сумата от територията на България с лицето и да извършат всички формалности, като си попълнят валутна декларация за паричните средства. Според показанията на свидетеля в случая се е стигнало до подаване на тази митническа декларация след ясното намерение на лицата да напуснат територията на Р България и желанието от тяхна страна да се попълни тази декларация, което е в разговор с адвоката, като свидетелят отива при тях след като са взели паричните средства и започва разговор, питайки ги какво мислят да правят с паричните средства и в коя посока ще се насочат. При което адвокатът му казал, че паричните средства заедно с лицето ще напускат територията на Б. и желаят да си попълнят валутна митническа декларация за въпросната парична сума. По въпроса, кога е получил указания за задържане на парите от началниците си, пояснява, че указанието било да ги уведоми, че въпросните парични средства се връщат на лицето. След връщането на парите и след попълване на валутната декларация, уведомил началника на пункта за намерението на лицето да напусне територията на Р България, заедно с въпросната парична сума, след което той казал, че паричните средства трябва да се вземат за установяване на техния произход и издаване на решение. По отношение на крайното решение, посочва, че то е взето от него. За местонахождението на паричните средства, доколкото си спомня, били в багажника на автомобила, след връщането, така му аявили лицата, че са там. Следващото им местоположение след попълване на валутната декларация и това, че казах на лицата, че паричните средства ще се задържат повторно за установяване на произхода им било обратно в автомобила им при МОЛ, където в негово присъствие се случи преброяването им, съответно задържането на паричните средства. Не си спомня, дали е влизал при попълването на декларацията, при преброяването на парите, той присъствал при подписване на приемо-предавателен протокол при задържането, след което уведомил началникът на МП и дотам са сведенията му. Няма спомен да е потърсен от лицето или от преводача за консултация относно това какво да се попълни в графа „режим транзит“ при попълване на валутната декларация. Свидетелката В. (л.302 по делото) посочва, че началник смяна Н. П. присъствал при подаване на декларацията за износ от страна на жалбоподателя, което се случва на гише „вход леки коли“, на което работи и

се извършват действия по приемане на подадени декларации за износ, но и други действия. На въпросната дата Н. П. дошъл и казал, че трябва да попълнят една валутна декларация за износ. Потърсили екземпляр на турски език, но такъв не бе намерен и затова подали декларация на български език, тъй като лицето имало преводач. Взели декларацията и излезли навън да я попълнят, като на самото попълване от жалбоподателя, не присъствала, това ставало извън гишето. Докато попълвали декларацията навън, Н. П. влязъл при нея и дал паспорта, защото трябвало да попълни паспортните данни. Попълнила данните на компютър и върнала паспорта, като П. останал при нея в гишето. Останало само да се попълнят сумите, които се декларираат. Попълнила ги на компютър, като попитала за произхода на парите и Н. П. ѝ казал Германия, не знае дали е давал указания на жалбоподателя и преводача. Първо въвела паспортните данни и след това произход на средствата в компютъра, докато те попълвали навън декларацията. П. бил при нея и казал сумата. Аз я попълнил, като той казал от къде за къде са парите. Обяснява процедурата, че попълнената декларация се разпечатва от системата, връчва се на лицето за подпис и му се дава екземпляр, като остава оригинала на саморъчно попълнената декларация и копие от разпечатката от системата при нас. Първо попълва данните, след това разпечатва от системата и връчва за подпис от лицето. По попълнената декларация ръкописно, тя попълва данните на компютъра. Стоял до нея Н. П. с попълнена декларация и казал данните, тя ги нанасям, а другите данни ги нанесла от дадения паспорт. Не преписва саморъчно попълнената декларация, попълнила това, което се отнася за парите, а данните взема лично от паспорта. Н. П. е при нея в будката при въвеждане на декларацията в електронната система. Не е присъствала на разговори между Н. П., преводача и жалбоподателя. Не е разговаряла с жалбоподателя в присъствие на преводача. Не е видяла дали носят парите. Когато пристигне лице и декларира парични средства му дава декларация. Човекът, който осъществява физическия контрол вижда парите, брои ги, а тя въвежда данните на декларацията в компютъра. Парите не ги е виждала. Не е разговарял с лицата, адвоката, преводача. Когато попълвала данните от паспорта и данните от декларацията в електронен вид Н. П. в голяма част от времето бил при нея.

Свидетелката К. Т. Т. Д. дава показания (л.303 по делото), че е МОЛ и при нея се съхраняват задържаните средства, като пояснява, че приемането и предаването на паричните средства се случва в административната сграда на МП. На 18.06.22г. жалбоподателят бил с адвокат и преводач, тя върнала парите. Писал се протокол, броили парите (около 40 минути до час, тъй като е голяма сумата) и се връщат по протокол, който се подписва когато се изброят парите. След това прибрали парите в сака и излезли. Н. П. не присъствал на връщането на парите. Разбрала от него, че парите следва да бъдат иззети отново. Пак ги изброила, около час, но не е нейна отговорност да пише разписка. Подписала протокол с Н. П., че ѝ предава парите. Не я касаят причините, поради които повторно се връщат парите. Не е станала свидетел на разговори между началник смяната Н. П., въпросното лице, неговия преводач или адвокат, по повод повторното вземане на тези пари.

Свидетелят Г. (л.303-304 по делото), посочва, че е бил адвокат на жалбоподателя по наказателното дело във връзка с разследване за престъпление по чл.251 НК, като предмет на делото била валутата, която получили на 18.06.22г. След като приключило наказателното дело, било постановено от съда да бъде върната валутата на жалбоподателя. Отишли на МП „Капитан А.“ с жалбоподателя и преводача (той и преводача с неговия автомобил, жалбоподателят с друг автомобил, в който имало двама човека), влезли в стаята на МОЛ К. Т., тя преброила парите пред тях машинно. След преброяването и установяването, че сумата е налична, написала и подписала протокол. Докато се броели парите му направил впечатление, че началник смяната Н. П. идвал често да види докъде са стигнали с броенето на парите. Като приключило броенето и се съставил протокола, който се подписал, излизайки от стаята ги посрещнал началник смяната Н. П. и казал, че трябва да се направи някаква декларация. Свидетелят попитал в каква връзка е тя, при положение, че жалбоподателят иска да се връща в България. Той казал, че такава била процедурата, за да излязат тези пари от пункта трябва да се състави декларация. Парите били в туристически сак. Останал до сака с парите, а жалбоподателят и преводача отишли заедно с Н. П. да им покаже на кое гише да попълнят тази декларация. След известно време се върнали, като през това време виждал, че Н. П. ходи няколко пъти при тях. Свидетелят уточнява, че бил при парите, не е бил при тях, през това време не са се допитвали до него. Като приключило декларирането, дошли при него и Н. П. казал, че трябва отново да задържи тази парична сума, което изявление ги изненадало. Попитал го каква е причината да се задържа отново тази парична сума, а той казал, че е подадена декларация за износ и във връзка с данните в тази декларация трябва да се извърши проверка за произхода на паричните средства. Изненадал се, че е попълнена декларация за износ, тъй като жалбоподателят нямал никакво намерение да напуска страната и знаел, че има намерения, като получи парите да се прибира в С.. Отрича да е присъствал на попълването и подписването на декларацията, бил при парите през цялото време. След като Н. П. казал, че ще задържи парите, връчил някаква разписка с оскъдно съдържание на жалбоподателя и на основания на нея задържа отново парите, като при предявяване от съда на уведомлението на л.23 потвърждава, че имало такава и разписка, удостоверяваща второто задържане. Когато парите били задържани, жалбоподателят се притеснил, след това поговорили с него, като след това най-вероятно се е прибрал в България. Във връзка с твърдението, че иска да остане в България пояснява, че не му е споделял къде възнамерява да държи един милион евро в брой и не се е интересувал, не му е казал и конкретно място къде е отседнал. Възможно е да му е казал за ресторанта и че ще отседне в хотел, но е минало много време. Разликата от 6000 евро, като приключи броенето, той ги отделил и му ги предал, защото имало да покрива разходи, адвокатски хонорар, разноси, покрай наказателното дело. В момента, в който приключило броенето, той подписал приемо-предавателен протокол, че са му предадени парите. Това се случило преди да излезе от канцеларията.

С определение от 22.03.2023г. по делото съдът на основание чл.176, ал.1 от ГПК е разпоредил страната Н. Т. да се яви лично в съдебно заседание, за

даде обяснения по делото, включително и посочените от ответника в молба на л.205 по делото, относно това по какъв начин и от кого, кога и през кой граничен пункт са пренесени на територията на Съюза паричните средства, при пренасянето им на територията на Съюза подавана ли е валутна декларация, какво е било движението на паричните средства до намирането им в тайник на автобус на ГКПП Капитан А. на 11.06.2022г., защо паричните средства не са били трансферирани по електронен път, а са пренасяни в брой, защо са пренасяни в тайник и обстоятелства около това пренасяне, на кого е следвало да предаде паричните средства. Жалбоподателят не се е явил в съдебно заседание за даване на обяснения по тези въпроси и не е посочил трудно преодолима пречка за даването им по друг начин. По изявление на процесуалния му представител нямал виза. Ответникът представя справка за пътуванията на жалбоподателя многократни влизания и излизания в периода 01.01.2023г.-06.04.2023г. 94 на брой и за периода от 11.06.2022г. до 19.06.2022г. 5 на брой.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличен правен интерес, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, поради което се явява процесуално допустима. Независимо, че срокът на задържането на средствата по решението е изтекъл, съответно и то акт с изтекло действие, жалбоподателят поддържа жалбата, с оглед претенция за вреди.

След извършване на проверката по чл.168 от АПК, относно законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено, следното:

Решението е издадено от компетентен орган. На първо място то е издадено от митнически орган, а съгласно съображения 12) и 20) и чл.2, т.1, б) ж) от Регламент (ЕС) 2018/1672 митническите органи са компетентни да го прилагат. В случая митническият орган е директора на ТД Митница Б., оправомощен със Заповед № 32-106839/22.06.2022г. от директора на Агенция „Митници“ – л.129 по делото на основание чл.7,§ 1, б.“б“ и § 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на ЕП и на Съвета от 23 октомври 2018г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005г., като директор на териториална дирекция на Агенция „Митници“ да издава решения за временно задържане на парични средства при наличие на признаци за престъпна дейност, независимо от тяхната стойност за срок от 30 дни. За директор на Агенция „Митници“ заповедта за оправомощаване е издадена от Л. К., заместник директор на Агенция „Митници“, който съгласно Заповед № АМ-1115/32-200381 от 17.06.2022г. на директора на Агенцията (л.158) на основание чл.5, ал.1 и ал.3 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ ((3) Функциите на директора в негово отсъствие или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с негова заповед за всеки конкретен случай заместник-директор) и посочена заповед за командировка (приложена по делото на л.197 – Заповед № ЗКЧ -74/16.06.2022г., издадена от министъра на финансите) е определен да изпълнява функциите на директор на Агенцията

за периода 22.06.2022г. до 26.06.2022г., включително. Решението е издадено от С. М., заместник директор на ТД Митница Б., при условията на заместване на 24.06.2022г., т.е. вместо титуляра на длъжността „директор“, съгласно Заповед № 2133/23.06.2022г. на директора на Агенция „Митници“ (л.128), с която е разрешен отпуск на титуляра В. С. за 24.06.2022г., като на тази дата е определено да го замества именно С. М., подписал решението. Предвид така представените документи относно компетентността на длъжностните лица в Агенция „Митници“, издали процесното решение и заповедта за оправомощаване, възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Не е налице делегиране на правомощия, както твърди жалбоподателя, а заместване, за което са представени съответните доказателства, както за отсъствие на титуляра поради разрешен отпуск, така и за определяне кой да го замества при отсъствието. Извън тези съображения за компетентност според вътрешни актове на Агенция „Митници“, съдът намира, че съгласно разпоредбата чл.2, §1, буква „ж“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 всеки митнически орган би могъл да упражни правомощието по адържане при наличие на основанията за това, като както издателят на решението с мотивите за задържането – директор на териториална дирекция, така и на разписката за задържане – ръководител звено в МП, като митнически органи разполагат с правомощието.

Решението е издадено при спазване на изискването за форма – писмена, с излагане на правни и фактически основания за издаването му. Посочен е органът, който го издава – директор на ТД Митница Б., като е употребено „за“ пред органа, предвид, че правомощията му са изпълнявани в условията на заместване. Спазено е изискването на съображение 28) от Регламент (ЕС) 2018/1672, като в решението са изложени мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие по задържане.

По отношение на възражението, че в разпоредителната част на акта, не е посочено, че е допуснато предварително изпълнение, това е въпрос, който не засяга законосъобразността на самия акт, предмет на преценка при оспорването му – налице ли са основанията за издаването му, а неговото изпълнение и се преценява при оспорване на това изпълнение.

Спазени са и административнопроизводствените правила при издаване на решението. По отношение на възражението, че при издаването на акта административният орган не спазва разпоредбите на Регламент (ЕС) 952/2013, на който се позовава като основание, понеже не е спазена процедурата по чл.22, § 6 от Регламента да се съобщят на заявителя мотивите, на които ще се основава решението, съдът го намира за неоснователно. Правото на защита на лицето, от което са задържани средствата, е гарантирано с право да обжалва решението за задържането им. Освен това лицето е уведомено (уведомление на л.23 по делото) за започналото производство по задържане, като му е посочена необходимост от изясняване на произхода на паричните средства и е посочено съответното правното основание по чл.7, §1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 и разписката за задържане. Следва да се има предвид, че в случая са приложими условията на специалния Регламент (ЕС) 2018/1672, като при

издаване на решението е спазено изискването на съображение 28) решението да е придружено от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Регламентът

Решението е издадено при правилно приложение на материалния закон.

Като правно основание за издаването му ответникът е посочил разпоредбата на чл. 7, § 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2018/1672, съгласно която разпоредба компетентните органи могат временно да задържат парични средства по силата на административно решение в съответствие с условията, предвидени в националното право, когато а/ задължението за деклариране на придружени парични средства по член 3 или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по член 4 не е спазено; или б/ са налице признаци, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. По силата на чл. 7, § 3 от Регламент /ЕС/ 2018/1672, срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуацията, посочени в член 3 или 4; или б/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуацията, посочени в член 6, параграф 1 или параграф 2.

Съображение 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 поставя рамката на извършеното задържане: „Като се има предвид, че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимоограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или непридружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други

правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на непридружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика“.

В обжалваното решение въз основа на изложената фактичката обстановка по пренасяне на паричните средства от жалбоподателя, е направен извод, че информацията, предоставена в декларацията му е невярна и непълна и са налице основателни съмнения, че пренасяните парични средства може да са свързани с престъпна дейност по чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Изводът е обоснован с противоречивата информация в подадената на 18.06.2022г. декларация от Н. Т. спрямо наличните данни, с които митническите органи разполагали и житейската ѝ нелогичност. След излагане на конкретни аргументи митническият орган приема, че може да се направи обоснован извод, че данните в подадената декларация за паричните средства от Н. Т. не отговарят на обективната истина, респективно задължението за деклариране по чл.3, §1 от Регламент (ЕС) 2018/1672 не е било изпълнено, както и анализът на наличните данни създава съмнение, че паричните средства може да са свързани престъпна дейност, попадаща в обхват на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849.

Предвид това е прието, че с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 е необходимо паричните средства да бъдат временно задържани, по реда на Регламента, до времето необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по нататъшното задържане, но за не повече от 30 дни, считано от 18.06.2022г., когато паричните средства действително са били задържани от лицето.

Горните изводи на ответника са правилни.

При установената фактическа обстановка, съдът намира, че митническият орган е имал основания за съмнение по отношение на пренасяните от жалбоподателя парични средства (техния източник, местонахождение, разположение, движение, собственост и предназначение) и съответно основание да предприеме действие по контрол съгласно Регламент (ЕС) 2018/1672.

Не се спори, че при първоначалното им изнасяне от територията на Република България към Република Турция, средствата не са били декларирани от жалбоподателя и съгласно влязлото в сила определение на

РС Свиленград за одобряване на споразумението по чл.382, ал.7 от НПК е бил признат за виновен за това пренасяне през граница без деклариране. Тоест безспорно жалбоподателят е пренасял тези средства от територия на ЕС към Турция, налице е движение на парични средства, изнасянето им Съюза, които и предвид размера им, са обект на контрол по Регламент (ЕС) 2018/1672 . Във връзка с процесните средства и тяхното движение до издаване на обжалваното решение не е решен въпрос, предмет на този регламент. В наказателното производство е бил решаван друг въпрос и той е по повод тяхното недеклаиране, не и техният произход, собственост, предназначение, движение и краен получател. Проведеното срещу жалбоподателя наказателно производство е за престъпление по чл.251, ал.1 от НК – за недеклаираните парични средства на 11.06.2022г., които е целял да пренесе тайно за Република Турция. В този смисъл е неоснователно оплакването на жалбоподателя, че тъй като случаят вече е бил разглеждан от органите на прокуратурата и те са имали възможност при наличие на съмнения за произхода на паричните средства и възможността да бъдат свързани с престъпна дейност, да предприемат необходимите мерки, то митническите органи нямат правомощия. Напротив, за митническите органи по силата на регламента, който е приложен, е налице самостоятелно правомощие, извън правомощията по Валутния закон, да осъществяват контрол на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него. След връщането на тези средства на 18.06.2021, за митническите органи, като компетентни по Регламент (ЕС) 2018/1672 продължава да е налице възможност да упражнят правомощията си в случай, че установят при движението на парични средства неизпълнение на задължението за деклариране и/или когато има признаци за престъпна дейност. В разглеждания случай е налице движение на такива средства, видно от хронологията на събитията: На 11.06.2022г. жалбоподателят се е опитал да напусне страната в посока Турция, с автобуса, в който парите са били укрити, след това парите са задържани като веществено доказателство в наказателното производство, след приключването му са върнати на жалбоподателя, който след връщането им вече е декларира пренасянето им за Република Турция и тогава следва настоящото им задържане.

По отношение на първото наведено обстоятелство за задържане – невярно деклариране, следва да се има предвид следното. Съгласно чл. 3 от Регламент 2018/1672 всеки приносител, който носи в себе си парични средства на стойност 10 000 Е. или повече, декларира тези парични средства пред компетентните органи на държавата членка, през която влиза в Съюза или излиза от него, и ги предоставя на тяхно разположение за контрол. Задължението за деклариране на парични средства не се счита за изпълнено, ако предоставената информация е невярна или непълна или ако паричните средства не се предоставят на разположение за контрол.

Митническите органи са приели, че задължението не е изпълнено поради противоречията в предоставената информация и житейската и нелогичност, който извод следва да се сподели като краен резултат. При анализ на данните по делото, декларираното относно произхода на средствата и тяхното движение е противоречиво. Като краен получател е посочен самият Н. Т., а

впоследствие заявява, че щял да връща парите на фирмата, която му е възложила строежа. В декларацията, попълнена на ръка, се сочи държава на първо заминаване България, в разпечатката от компютър се сочи държава на първо заминаване Германия. Дори и да не се изясни по делото, кой точно е отбелязъл второто, предвид противоречията в свидетелските показания на П. и В. относно попълването на декларацията на компютър, остава неясна и противоречива информацията от къде тръгват тези парични средства при движението им – свидетели в наказателното производство твърдят (протоколи за разпит по делото на л.101 и следващите), че жалбоподателят се качил на автобуса от В., справка на л.107 по делото за презгранични пътувания на жалбоподателя, че е влязъл в РБългария като пешеходец около 20:15 ч. на 11.06.2022г., като около половин час по късно се е опитал да напусне страната в посока РТурция, с автобуса, в който са укрити (неясно е при това положение кога и как, а и от кого, са поставени парите в тайника), съгласно договора излиза, че сумата като цена на договора е получена в И., предвид че е сключен там и се сочи изплатена в брой на ръка към момента на подписването. По обяснения на лицето към договора предвид мястото на строителството, би следвало да е занесъл парите в Германия, като остава неясно дали и как е станало това, предвид изискването за деклариране на външните граници. Друго противоречие и съмнение за достоверност е свързано с обстоятелството, че лицето е пенсионер, бил е международен шофьор и същевременно прави такъв опит за предприемачество, поемайки сам като физическо лице, без данни за опит и обезпеченост, ангажимент за строителство, в чужда държава, без яснота върху какъв парцел, чия собственост (посочва като една от причините да не се осъществи опитът му за предприемачество поскъпване на парцелите в Германия). Самият договор също буди съмнения и въпроси, предвид, че в него изобщо не е посочен конкретен адрес, съответно поземлен имот в германския град, в който ще се строи сградата и чия собственост е, уговореното цялостно авансово изплащане на цената на договора преди започване на изпълнението му. Всичко това навежда на извод за недостоварност на декларираното от лицето за произхода и предназначението на паричните средства.

Може да се направи обоснован извод, че лицето прикрива естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, собствеността на паричните средства, което е попада в обхвата на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, даваща определение за изпиране на пари.

Включително и в хода на обжалването пред съда съмненията, обосноваващи извода на органа да задържи средствата на горните основания, не бяха опровергани с изясняване на обстоятелствата от страна на жалбоподателя. С определение по делото жалбоподателят беше задължен да се яви като страна по делото и даде обяснения за това по какъв начин са внесени парите на територията на ЕС, за движението им, къде са съхранявани, защо на 11.06.2022г. са били укрити в тайник, кой ги е оставил там, защо се пренасят в брой, а не се прехвърлят по банков път, защо не са декларирани, на кого е следвало да ги предаде и т.н. Аргументите на представителите на жалбоподателя, че не е можел да пътува поради проблеми с виза, се опровергават от приложената справка за пътуване на лице чужд гражданин Н.

Т. - л.292-297 по делото, от които е видно, че пътува свободно през страната и преминава многократно държавната граница по време на съдебното производство. На основание чл.176, ал.3 от ГПК, предвид, че страната не се е явила без основателна причина, съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, че жалбоподателя не предоставя вярна и безпротиворечива информация за паричните средства за целите на контрола по Регламент 2018/1672.

По отношение на второто наведено обстоятелство - съмнения, че пренасяните средства може да са свързани с престъпна дейност по смисъла на чл. 3, ал. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Както вече се посочи тези съмнения действително възникват предвид хронологията на движение на паричните средства: на първо място неяснотата как и от кого паричните средства са внесени в РБългария, как са предадени на жалбоподателя, начинът, по който жалбоподателят се е опитал да ги изнесе от РБългария и фактът, че такава сума се пренася в брой, в тайник на автобус, а не се използва банков път, след това декларирайки противоречиви данни относно паричните средства, които жалбоподателят има намерение да ги изнесе в РТурция, като всички тези неизяснени обстоятелства и съответно, породените от тях съмнения в произхода и предназначението на средствата, не се опровергаха, включително и в съдебното производство, с достоверна информация. При наличието на тези съмнения, контролът по регламента при опита за изнасяне на тези средства е бил наложителен и митническите органи са дължали упражняване на правомощието по задържане на средствата, докато другите компетентни органи предприемат съответни действия в рамките на своите правомощия и извършат преценка дали са налице основания паричните средства да се задържат на друго правно основание, според националното законодателство. Такива органи са прокуратурата, до която е изпратен сигнал, ДАНС, компетентни по Закона за мерките срещу изпирането на пари, КПКОНПИ за производство за установяване произхода на имуществото и последващи действия, както и орган на друга държава членка или трета страна.

При така наличните данни, изводите на органа, че е налице прикриване на естеството, източника и движението на паричните средства, респективно че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност по смисъла на чл. 3, ал. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, се явяват обосновани, поради което и с оглед защитата на интересите на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/ 1889/2005 г., решението е издадено в съответствие с материалния закон, т.е. при правилно приложение на чл. 7, §. 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане.

По отношение на възражението, че на административния акт е придадена обратна сила и същият действа от 18.06.2022г., а е издаден на 24.06.2022г., което било недопустимо, съдът го намира за неоснователно. Първо, парите са задържани на 18.06.2022г. с разписка, от митнически орган -(както се посочи

вече всеки митнически орган е компетентен по задържането на основание чл.7 от Регламент (ЕС) 2018/1672), като в уведомление на този митнически орган до лицето от същата дата е посочена разпоредбата на регламента, основание за задържането и разписката. Второ регламентът (съображение 28 от Преамбюла) изисква всяко решение за временно задържане на парични средства да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие, което е сторено именно с обжалваното решение, тоест същото излага мотивите за вече осъщественото от митнически орган задържане. И трето в издаденото на 24.06.2022г. решение, с посочването на датата на задържането 18.06.2022г., е приспаднато времето на фактическото задържане на парите, така че да не се надвиши допустимия 30 дневен срок на първоначалното задържане.

Решението е издадено и в съответствие с целта на закона.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че повторното задържане на средствата не е правно обосновано, тъй като прокуратурата и съдът вече се произнесли за връщането на парите, което означавало, че липсват данни придобиването на същите да е свързано с престъпление. Както се посочи по горе, предметът на приключилото наказателно производство е престъпление по чл.251, ал.1 от НК и в това производство не е изследван произходът на средствата, а е взето предвид само недекларирането им при пренасяне през граница. В изпратените от прокурора по наказателното производство до КПКОНПИ писма се посочва само образуваното производство за престъпление по чл.251, ал.1 от НК, като не са посочени пренасяните средства, а в писмото от 15.06.2022г. прокурорът уточнява, че по отношение на лицето Н. Т. не е установено имущество, като същото не е предмет на разследването. Освен това средствата са били на отговорно пазене при митническите органи като веществено доказателство по наказателното производство, а не защото са задържани за контрол по регламента. Видно от представеното по делото писмо от прокурор при Окръжна прокуратура Х. (л.174 по делото) във връзка с обжалваното решение и изпратен сигнал в ОП –Х. е образувана преписка № 1531/2022г., по която е образувано досъдебно производство за престъпление по чл.253, ал.1 от НК – за това дали на 18.06.2022г. на МП „Капитан А.“, област Х., прикривал произхода и действителните права върху имущество- парична сума в размер на 994 285 евро, за която знаел или предполагал, че е придобита чрез престъпление или друго общественоопасно деяние, без да е привлечено лице в качеството на обвиняем. Целта на задържането по Регламента, съответно целта на закона по смисъла на изискването за законосъобразност по АПК, е да се осигури определено време, което да позволи на съответните компетентни органи да извършват проверка и да преценят дали е налице основание за последваща намеса, както е посочено в цитираното по горе съображение 28 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Предвид, че след събиране на информация по случая, въз основа на сигнал на директора на ТД Митница Б., ОП-Х. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл.253, ал.1 от НК решението е в съответствие с целта на Регламента да обезпечи време за извършване на проверки.

По повод оплакването, че обжалваното решение е издадено единствено с цел оказване на натиск върху собственика на паричните средства и превратно упражняване на власт, недобросъвестно поведение на митническите органи съдът приема следното:

Независимо от противоречивите твърдения на свидетелите относно това как точно е станало попълването на декларацията от жалбоподателя, дали по указание на митническия орган какво да пише или не, за което сведенията преводача, адвоката и митническия орган са коренно противоположни, налице е резултатът – подписана писмена декларация и то с помощта на преводач, като лицето е било придружавано на МП от адвокат. Не се установява жалбоподателят да е подал декларацията против волята си, предвид и, че е имало възможност да вземе самостоятелно решение, като е бил подпомаган от преводач в разбиране текста на декларацията и указанията на митническите служители, а и да се допита до професионалист, придружаващия го адвокат.

Що се отнася до тезата, че Н. Т. не е имал намерение да напусне веднага страната, а да пренощува в [населено място], тази теза не се доказва по един безпротиворечив начин. Сведенията и тук са противоположни на тримата свидетели – преводачът и адвокатът свидетелстват за намерение за оставане, а митническият орган дава показание, че било заявено такова намерение за напускане на страната към Турция. Самият жалбоподател не се яви да даде сведения за движението на паричните средства. Видно от представената от ответника справка за пътуването на жалбоподателя за периода от 11.06.2022г. до 19.06.2022г. (л.296 по делото) и превозното средство, което е използвал, посочено и в декларацията, жалбоподателят със същото превозно средство на 18.06.2022г. в 15,58 ч. е напуснал Р България в посока Р.Турция, т.е. не е останал същата вечер в С. да пренощува и не се потвърждава такова евентуално негово намерение.

Не се потвърди и оплакването, че паричните средства не са били върнати в действителност, преди да бъдат повторно задържани, тъй като жалбоподателят е взел от тях 6000 евро, за да се разплати за адвокатско възнаграждение и разноски, като парите били поставени в сак, до който стоял адвокатът на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъдат отхвърлена.

При този изход на делото и направеното от пълномощника на ответника искане, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т., гражданин Република Турция, [дата на

раждане] в [населено място], срещу Решение № 32-210623/24.06.2022г. на директора на ТД Митница – Б..

ОСЪЖДА Н. Т. да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: